

Laura Borràs. Consellera de Cultura

“El català molesta perquè no es veu com una riquesa”

EL PUNT AVUI
A les 12.00 i a les 22.30

VULES DONAR MOLTA VIDA

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus un parell de muntanyes.

40 oficines a Catalunya
902 811 811
nautaliviages.com

NAUTALIA
Viatges

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Barcelona

DIVENDRES • 22 de juny del 2018. Any XLIII. Núm. 14675 - AVUI / Any XL. Núm. 13545 - EL PUNT

EUROPA-MÓN

P24,25

Llibertat indignant

ORDRE • L'Audiència de Navarra decreta llibertat provisional per als membres de La Manada amb una fiança de 6.000 euros

PROTESTES • Indignació per la decisió d'alliberar els agressors sexuals després de la polèmica sentència exculpatòria de violació

Un miler de persones van participar ahir a Barcelona en la concentració de protesta a la plaça de Sant Jaume ■ JOSEP LOSADA

Nacional

P10

Els presidents Torra i Puigdemont, ahir a Berlín ■ EFE

Torra manté en suspens l'anada a Tarragona

Ahir es va reunir amb Puigdemont i fins avui no dirà si coincidirà amb el rei

Nacional

P12,13

Sis mesos d'inhabilitació per a l'alcalde de Berga

Venturós recorrent contra la condemna per no haver tret l'estelada de l'ajuntament en eleccions

L'ESPORTIU

Tarragona ja ho té tot a punt per inaugurar els Jocs

Hi ha guerrers que neixen sense armadura

Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!

#BornToBeExtraordinary

Amb l'empuls de i la col·laboració de

801175-1176 ©

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep M. Fonalleras

El britànic Berga

El noi que, amb vint anys, va exercir de polissó (no del tot, però amb una certa clandestinitat) en un avió que volava a

Heathrow, s'ha convertit en un home madur, responsable i assenyat, que fa de professor de literatura anglesa a la UPF, és especialista en Orwell i en uns quants més (com Auden) i practica el noble esport de l'articulisme en aquest mateix diari. I moltes coses més, per descomptat. Com diu Antoni Puigverd, arriba un moment en què "ja no pots prescindir de la seva mirada mordaç". I, com afirma Xavier Pla, la seva prosa i el seu estil "es posen al servei d'una actitud epicúria davant la vida que li permet desinflar els globus de l'encarcarament, la fatuïtat i la pedanteria". Parlo de Miquel Berga, és clar, que és amic meu i que em mereix un respecte colossal i em produeix, la seva obra, una enveja no gens dissimulada. En parlo bé –ara que acaba de publicar *Un aire anglès*, un recull d'Edicions del Periscopi amb tot de columnes rela-

'Un aire anglès' és una aposta radical per la intel·ligència, una penetrant i alhora epidèrmica dissecció de la condició humana

cionades amb la seva dèria britànica –no pas perquè sigui amic sinó perquè és molt bo. Ras i curt. Amb l'excusa formal d'un diccionari, aquest llibre ens informa sobre tot: costums i llengua, vida i literatura, remeis casolans (per viure i per escriure), màximes que ens ajuden a enfortir (una mica, no es pensin) la fragilitat dels temps que corren. ¿Com ho fa? Amb tres virtuts: l'esportivitat, la manca de pretensions (el rebuig a la veu engolada) i la ironia, que és un regal dels déus que ell explica així: "És la forma més refinada de l'humor." Aquest llibre, una joia, és una aposta radical per la intel·ligència, una penetrant i alhora epidèrmica dissecció de la condició humana. I la gràcia és que amb l'excusa de la seva mirada britànica (o anglesa, que aquí funciona igual) o de la seva fixació pels mèrits de la gran illa i dels illencs que l'habituen, en realitat ens parla d'una gran quantitat de persones i de situacions en les quals ens veiem reflectits. I ja paro, que m'estic excedint en un elogi que el seu *understatement* segur que no admet de cap de les maneres.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

L'abric de Stalin

Vaig visitar Varsòvia per feina quan Polònia es preparava per entrar a la Unió Europea. Em van assenyalar amb el dit la Casa de la Cultura, el massís arquitectònic d'oficines, sales de reunions i teatres que Stalin havia regalat a la ciutat. No hauria calgut la indicació: es veia des de qualsevol punt, com una obsessió, et situessis on et situessis. Vaig parlar amb gent partidària d'enderrocar-lo: per lleig i agressiu, i per venir de qui venia. Odiaven Stalin perquè tenien provat que, podent-ho evitar, havia permès que Hitler destruís la ciutat pedra a pedra i s'acarnissés amb els seus habitants. Stalin no es refiava dels polonesos i volia una Varsòvia que pogués refer i poblar al seu gust. La Casa de la Cultura mastodòntica i amenaçant va culminar el desig.

Vaig tornar a Varsòvia uns anys més tard, quan la integració a la Unió era un fet i el país havia abraçat les delícies del capitalisme amb l'ímpetu del neòfit. Vaig mirar a dreta i esquerra sense que la Casa de la Cultura se'm fes visible. Una inspecció més minuciosa em va fer adonar que no l'havien

“El dictador va construir uns edificis que són el seu retrat

enderrocada sinó que l'havien escamotejada. La invisibilitat s'havia aconseguit plantant edificis molt més alts i d'arquitectura radicalment moderna tot al seu voltant. L'antiga construcció que havia emergit de Varsòvia sense competència s'havia convertit en una miniatura irrellevant. Des de llavors penso que els polonesos dominen l'art de la màgia i són uns grans utilitaristes. La Casa de la Cultura segueix oferint serveis. Hi vaig veure un local musical a la planta baixa que hauria disgestat molt Stalin, i a la façana s'hi projectaven unes llums carregades d'intenció que com que Stalin no tenia

sentit de l'humor haurien fet que ell mateix s'hagués penedit de l'obsequi, d'haver-les pogut veure.

A Moscou hi ha set edificis com el de Varsòvia. Un és un hotel, un altre una universitat... He perdut el compte. A Stalin li agradava l'estil perquè era el seu retrat. Parlàvem l'altre dia de les estàtues públiques dedicades a Lenin. Dèiem que el líder revolucionari hi apareix sempre amb abric. És un abric descordat i voladís, d'home d'acció. Un abric que en realitat és un tres quarts. Dèiem també que els monuments a Stalin han desaparegut. N'hi ha fotografies. Va igualment amb abric. És un abric cordat que arriba fins als peus, un abric encarcerat, un abric imponent, un abric que amaga alguna cosa inquietant a dins, és la Casa de la Cultura de Varsòvia, són les set rèpliques de Moscou.

Stalin va construir habitatges socials, tots tan sòlids com el seu abric. Tres o quatre famílies compartien el mateix pis. En l'actualitat, només una. Els adquireixen els rics. Fa distingit viure en un pis stalinia. S'hi fan festes, recepcions...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Guell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/wk6djz>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Al ralentí

Com que una de les coses que hem après aquests darrers mesos (ves quin remei) és a no posarnos nerviosos, jo m'agafo amb molta calma tots els gestos (la majoria d'ells, de cara a la galeria) que hi ha aquests dies en relació a la reunió que els presidents Torra i Sánchez han de celebrar a principi de juliol. Vist el discurs del 3-O, hi ha motius més que suficients per plantar el rei i tota la seva comitiva cada cop que vingui a Catalunya, però és evident que el posicionament del govern català (ara hi vaig, ara no hi vaig) forma part també dels prolegòmens de la trobada Torra-Sánchez. I és evident que en forma part també la trobada que Torra mantindrà aquest dilluns vinent amb el líder de Podemos, Pablo Iglesias. Les dues parts en fan, de gestos. Sánchez sap que no pot tractar Catalunya de forma bilateral (o, si més no, que de cap manera pot deixar que això s'interpreti

“El més important de la trobada Torra-Sánchez és saber si n'hi haurà una segona

així des de l'Espanya profunda) i és per això, i només per això, que abans que amb Torra es veurà amb Urkullu. Sánchez ha entretingut i allargat la data de la trobada només amb un objectiu, i és el de traslladar a l'opinió pública la sensació que és ell, i no pas els catalans, qui marca el calendari. M'atreveria a dir que a hores d'ara les dues parts no només gestionen els ges-

tos sinó que gestionen també els temps. Si el procés fos un cotxe, diria que ara anem al ralentí, que és quan desaccelerem i baixem les revolucions al mínim necessari perquè puguem mantenir el motor en marxa sense calar-se. I de tant en tant les dues parts fan cops de gas al mateix temps que pitgen el pedal de l'embragatge, que és una manera de fer molt soroll sense moure's de lloc. Sense saber què passarà amb la justícia alemanya i Carles Puigdemont, i amb un macrojudici a la vista, les dues parts gestionen els temps i els gestos. Perquè necessiten, també, reordenar les seves pròpies files amb vista, sobretot, a unes municipals que són a la cantonada. Torra i Sánchez necessiten, tots dos, sortir vius de la reunió del 9-J. Per això a mi em sembla que la important no serà aquesta. L'important serà saber si n'hi haurà una segona. I en quin format i amb quins actors.

EDITORIAL

Una decisió judicial intolerable

L'Audiència de Navarra va decidir ahir, de manera totalment incomprendible, permetre la sortida en llibertat provisional, previ pagament d'una fiança ridícula, dels cinc components del grup La Manada. Els joves van ser condemnats fa poques setmanes a nou anys de presó per abusos sexuals, en una sentència que ja va aixecar fortes crítiques arreu de l'Estat, justament per la feblesa de la pena, per haver-los exculpat de violació i davant l'evidència d'uns fets que, per a molts ciutadans, mereixen un càstig molt més contundent. La decisió d'ahir confirma aquesta tebiesa judicial que suposa un escarni i una befa a la víctima del cas i també a totes les altres dones que han patit violacions i abusos sexuals. Som davant d'un delictes molt greu, comès en unes circumstàncies que encara l'agreugen més, si això fos possible. En casos així és quan la justícia hauria d'actuar amb més contundència, sobretot coneixent la sensibilitat d'una opinió pública que no està disposada a tolerar comportaments com els del grup de La Manada. Les protestes d'ahir al vespre a moltes ciutats de l'Estat són una bona mostra d'aquesta creixent indignació popular. Un clam que hauria de recollir immediatament el nou govern socialista per canviar ben aviat la legislació i evitar casos semblants en un futur proper.

De la sortida en llibertat de La Manada en provoca encara més indignació el tracte diferencial que suposa respecte a altres condemnats recents. El cas dels nois d'Altsasu, mantinguts o ingressats a la presó ràpidament, n'és un exemple ben evident, però des de Catalunya, sobretot, costa molt no pensar en els presos polítics catalans, empresonats preventivament i lluny de casa des de fa mesos.

De reüll

Adela Genís

Robatori de fiances

La bombolla immobiliària té molts danys col·laterals i les immobiliàries són aquells que esperen qualsevol ocasió per cobrar els seus serveis. Les fiances són els diners que es donen en dipòsit (normalment són l'import de dos o tres mesos de lloguer) i que han de servir per si en finalitzar el contracte el pis o casa presenta algun desperfecte. El resultat és que les immobiliàries animen els mateixos propietaris a no tornar els imports, al·legant que s'han fet destrosses al pis i que aquests diners són precisament per arreglar

Molts llogaters es queden sense cobrar les fiances dipositades

aquests desperfectes. Són els meus amics, coneguts i saludats uns vàndals? No ho crec. El que sí que sé són les quantitats estratosfèriques (parlem de milers d'euros) que no arribaran a cobrar mai perquè aquests casos poques vegades arriben davant d'un jutge.

Les immobiliàries esgrimeixen qualsevol petit detall per jugar amb uns diners que no els pertocuen. Són casos increïbles però que passen cada dia. A una amiga li van cobrar gairebé 700 euros per la retirada d'uns mobles que prèviament havia pactat amb la propietària que es quedarien al pis. A una altra li volien fer contractar una empresa de neteja per un valor de més de 500 euros per deixar el pis net i polit (tot i que ja ho estava). No són totes les immobiliàries i alguns llogaters no compleixen les condicions, però és evident que l'abús en les fiances hi és i algú hi hauria de posar fre.

Les cares de la notícia

ALCALDE DE BADALONA

Àlex Pastor

El 155 comença a actuar

Demostració de la seva voluntat? Imposició del PP, el grup que guiarà el nou govern de Badalona? Sigui com sigui, la primera acció del nou alcalde del PSC va ser retirar la pancarta que reclamava la llibertat per als presos polítics catalans. Tota una declaració de principis del 155 badaloní.

DIR. DEL FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DEL PIRINEU

Josep Maria Dutren

Créixer i ser referent

El Festival de Música Antiga del Pirineu no para de créixer i arriba a la vuitena edició sumant municipis i novetats. El certamen és clarament un referent en la música antiga però té un mèrit especial, poder omplir de música tot el Pirineu, d'est a oest, i pensar, a més, a continuar creixent.

DIRECTORA DE CINEMA

Julia Solomonoff

Nova York des de baix

Dos cops va emigrar la cineasta argentina a Nova York. Sovint la vida no té els happy end de Hollywood, però tornar a casa pot suposar un creixement personal més important que l'èxit. De tot això parla a *Nadie nos mira*, premiat justament a Nova York, que avui s'estrena als cinemes.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Un nou esforç
Les entitats sobiranistes avisen que s'acosten temps de tensió absoluta que demanaran la mobilització permanent de la ciutadania.

10
anys

Relleu al PP
Mariano Rajoy és escollit president del PP amb el 84,24% dels vots dels compromissaris, però amb 409 vots en blanc.

20
anys

Balanç tràgic
Set morts en un nou cap de setmana tràgic a les carreteres catalanes. Quatre víctimes a l'N-II a Calella en l'accident més greu.

Full de ruta

Imma Merino

El Quixot

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

¿Lectures obligatòries?

Un dels meus llibres preferits és una edició de les *Obras completas de Miguel de Cervantes* que, publicada l'any 1964 per Ediciones Aguilar amb una enquadernació ferma, consta de 1.800 pàgines primíssimes com un paper de fumar incloent-hi, evidentment, les dues parts d'*El ingenioso hidalgo Don Quijote de la Mancha*. A la primera pàgina, hi ha aquesta anotació: Castellfollit de la Roca, 22/VII/1966. El vaig heretar del meu pare, del qual recordo que, essent jo una nena, a vegades el llegia al llit abans de dormir. El sentia riure i això va fer que sentís curiositat per aquell llibre que vaig llegir per primer cop quan era una adolescent, vaig rellegir un temps després i al qual a vegades retorno per algun passatge. No puc dir que el meu pare fos un gran lector, de manera que potser és l'únic llibre que em va incitar a llegir: no només per les seves rialles, sinó perquè me'n va parlar amb entusiasme. He de dir que el meu pare era manxec i que se sentia una mena de Sancho. Ell va llegir *El Quixot* moltes vegades i, un cop jo ho vaig fer, en parlàvem en català, que el pare va aprendre poc després d'arribar a Castellfollit per fer-hi la mili als anys quaranta: s'hi va quedar perquè va enamorar-se d'una de les filles de l'hostal. Molts altres catalans, la majoria sense tenir un pare o una mare manxecs, han llegit *El Quixot* i se l'estimen. Quan vaig saber que Societat Civil Catalana havia programat un homenatge a Cervantes a la Universitat de Barcelona em va semblar una insolència, una ofensa portadora d'una mentida: a Catalunya no es menysprea Cervantes. A les universitats catalanes (i a les cases, si encara s'hi llegeix) se l'homenatja llegint-lo, comentant-lo i estudiant-lo. SCC no volia homenatjar pròpiament Cervantes, sinó fer merder. Una altra cosa és que estigui d'acord amb el boicot a l'acte fins impedir-lo. Evidentment, escric això a propòsit de la pregunta que Fernando de Páramo (crispat a la manera *ciudadanos*) va fer a Laura Borràs sobre si condemnava el boicot a tal homenatge. La consellera va girar-se per respondre'l i, en veure molts diputats de Ciudadanos exhibint un exemplar d'una edició de la cèlebre novel·la cervantina, primer va comentar que li semblava una imatge bonica abans de dir-los que esperava que l'haguessin llegida. Potser sí, però no pas aquells exemplars. Tots eren iguals. Semblava com si n'haguessin comprat un lot en unes rebaixes. Una altra cosa hagués estat si cadascú hagués dut el seu *quixot* llegit i rebregat.

Diguem-ho d'entrada, continuo enamorat dels clàssics: Mercè Rodoreda, Víctor Català, Joan Vinyoli, Joan Puig i Ferrater... M'atrau *Solitud* i els seus personatges, com ara la Mila i el desig de realització personal, la idealització del Pastor i la relació amb la natura...

EM FASCINA L'OBRA DE PUIG I FERRATER *Aigües encantades*, on s'estableix una lluita entre els ideals moderns i la tradició, on els personatges principals lluiten contra la ignorància de la gent. Un drama social que es podria traslladar fins i tot al segle XXI amb la manca d'informació real que pateix bona part de la societat.

SENTO COM VIBRA A LA PELL el poema *La rosa als llavis*, de Joan Salvat-Papasseit, l'amor, la plenitud vital i l'experiència dels sentits, les imatges, la captació de l'instant, l'evocació sensual, la natura...

¿I QUÈ EN PUC DIR DE JOAN VINYOLI i el seu tresor *Vent d'aram* per fer despertar la sensibilitat poètica dels nostres estimats adolescents? El pas del temps, el

record, el valor simbòlic de les imatges, l'amor, el desig, la descoberta, i també la mort, tot embolcallat amb un vel d'un lirisme excepcional.

PODRÍEM RESSEGUIR les senderes sinuoses dels nostres clàssics i ens hi passaríem hores i hores sota la frescor de la pinassa, amb un bon refrigeri i havent desconnectat el mòbil, el nostre pitjor enemic al segle XXI, si més no quan el que volem és submergir-nos en la màgica lectura d'obres excel·lents.

¿PERÒ L'UNIVERS LITERARI s'acaba aquí? ¿Hem de fixar la mirada només en les obres d'aquests autors clàssics per establir lectures *obligatòries* d'ESO o batxillerat? ¿Quina és la clau perquè els nostres estudiants tinguin autèntica passió per la lectura, i sobretot en català? Estic d'acord que hi ha obres que són imprescindibles de llegir, però si l'objectiu del currículum d'ESO i batxillerat és que els apassioni la lectura, no obliguem: suggerim, seduïm!

HI HA OBRES QUE NO SÓN ETIQUETADES

com a clàssiques, però que tenen els ingredients imprescindibles perquè ho siguin, com ara la novel·la juvenil de Noemí Molinero *El cementiri dels vius*, editada per Gregal. Una obra que et fa viure la infantesa i l'adolescència i que connecta amb els avantpassats que ja no estan amb nosaltres, i que són autèntics contadors d'històries. Un treball escrit amb un llenguatge fresc, viu, molt reeixit, per tal de reflectir uns diàlegs genuïnament versemblants. Una obra que els estudiants podrien incloure com a lectura preferida, etiqueta que estic convençut que avalarà la crítica.

LA PASSIÓ PER LLEGIR està renyida amb l'obligació de fer-ho. Només aconseguirem grans lectors si tenim, els educadors i els crítics literaris, prou capacitat per convèncer, per suggerir allò que ens permetrà gaudir de la vida sense els maldecaps d'una selectivitat o d'unes dècimes de puntuació per entrar en una carrera determinada. Si fruïm amb el que fem, se'ns obriran les portes del coneixement. Fem-ho, que encara hi som a temps.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Tirania

■ Acaba un altre curs escolar, i tot continua centrat en el mateix, el currículum i les assignatures. Assignatura, etimològicament, vol dir "aquell que segueix", i sembla que el nostre sistema educatiu tracta d'això, de "seguir", seguir cada dia, cada hora, cada minut, perquè tot està programat perquè el seguim sense perdre el temps en altres coses. Anar darrere i que et diguin constantment què i com, i amb cada pas ens allunyem més de la creativitat, la nostra; de l'originalitat, la nostra, i de l'autenticitat de qui som, dels nostres talents i habilitats. Com es pot brillar si només seguim? (...) Algú ho va escriure en un document llarguíssim que altres van aprovar amb una signatura i després van publicar en un llibre enorme perquè a ningú se li acudís no fer-ne cas. Tant se val si és lògic, adaptable, fun-

cional o pràctic, no importa si té sentit o és obsolet, és llei escrita i no es pot replantejar perquè aquests que van signar diuen que caldrien anys. I encara que els cors de molts alumnes estiguin ferits, se sentin sols i necessitin saber com poden posar-se una tirta que els alleugi el dolor, aquests no han pensat que aquesta lletra negra, tirana i inalterable, els que se l'han d'empassar són petites ànimes que ningú escolta ni entén. Aconseguim un sistema educatiu adaptat als nens i al que necessiten, i que l'assignatura sigui únicament un mitjà per aconseguir-ho.

CRISTINA GUTIÉRREZ
Santa Maria de Palautordera (Val·lès Oriental)

Qui va cap al precipici?

■ En el moment històric que estem vivim, se'ns repeteix mil vegades que Catalunya,

amb la declaració d'independència, va de dret cap al precipici. Quin serà el nostre futur? Sembla que pitjor que fins ara, amb un Estat espanyol que ens va en contra, no hi anirem. No és Espanya qui va cap al precipici? Si es creuen que amb la repressió posaran fi al conflicte català, ho tenen fotut; intervenir el Parlament, el govern català i altres corporacions catalanes és una forma de no voler acceptar la realitat i mentre no es reconeixin els motius de la revolució d'una gran part de la societat catalana i que Catalunya és subjecte polític, estarem en un atzucac sense sortida. Amb l'experiència que tenim de com Espanya ens ha tractat des de fa molts anys, albirarem que el nostre futur de continuar com fins ara és terriblement dur i negre. Mantinent presos i exiliats polítics com a ostatges, el nou govern espanyol no resoldrà el conflicte.

Veient l'actitud altiva i potent amb amenaces, burles i mentides del bàndol unionista, hom s'adona que els independentistes estem en el costat correcte. Adeu!

JORDI LLEAL GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Menorca

■ Si visiteu Menorca, no us equivoqueu a l'hora d'elegir l'empresa que us llogarà el cotxe. La premsa menorquina ha informat d'abusos comesos per dues d'aquestes empreses. Fa poc vam llogar un cotxe a Maó. Quan el vam tornar, hi havia una rascadeta –no un bony– de poc més d'un cm. Per això l'empresa on vam llogar-lo ens va retenir 300 euros, dels quals no hem recuperat res, però hem rebut una factura, presumptament fraudulenta, pel mateix import. Quina casualitat!

ELADI SAURA
Menorca

La frase del dia

“S'està prenent inhabilitar la voluntat de tot un poble. No acatarem que un jutge imposi qui ha de ser l'alcalde”

Montse Venturós ALCALDESSA DE BERGA

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

Una memòria encara viva

Fa cinquanta anys que va ser assassinat Robert Kennedy. 1968 era un any d'eleccions als Estats Units, un any d'aquells en què es dona periòdicament als votants una vaga i incerta esperança de canvi, d'un futur millor, més just, més pròsper i més en pau. Però, aquell any, l'esperança s'acabà aviat, en un hotel de Califòrnia. Després de l'assassinat de Robert Kennedy, el novel·lista John Updike va dir que Déu potser s'havia negat a beneir Amèrica. I s'ha recordat amb sensibilitat que el món va veure dia rere dia com Bobby es consolidava; com parlava amb una claredat valenta i creixent, amb una inspiració cada dia més fina; com feia campanya –a cada entrevista, a cada plató televisiu– amb una energia, una solvència i una determinació infreqüents. Però, de sobte, tot s'acabà. No es pot dir que la sorpresa fos molt gran. La viuda del seu germà –Jackie– temia des de sempre que Bobby fos el següent, i un dia li va comentar a l'historiador Arthur Schlesinger amb por: “Sap el que penso que li passarà a Bobby? El mateix que a Jack.” L'assassí es deia Sirham Sirham, una persona buida. Mai s'ha sabut per què va desaparar.

ESCRIU MARK KURLANSKY al seu excel·lent llibre *1968. L'any que commocionà el món* que, deixant de banda el seu accent ianqui de Cape Cod i un cert aire familiar, Robert Kennedy no s'assemblava gens a Jack, el seu germà president assassinat cinc anys abans. Va néixer el 1925, vuit anys després que Jack. No formà part de la generació de la Segona Guerra Mundial. Però, creixent en el si d'una família tan extraordinàriament competitiva com la seva, va lluitar des de sempre per estar a l'altura del seu pare i dels seus dos germans grans. No tenia l'empatia i l'encant de Jack, i per televisió sempre se'l veia rígid i seriós. De fet, era seriós.

Jack se'n reia moltes vegades de la serietat de Bobby i li deia “Robert l'Ombriol”. Era prim, sense l'aspecte arrogant dels seus germans i, al contrari que ells, era profundament religiós, un catòlic devot i un marit fidel. Li agradaven els nens, i aquests ho captaven i es mostraven feliços i desinhibits al seu costat. Es pregunta Kurlansky com aquest home que adorava la guerra, que hauria volgut ser soldat a la Segona Guerra Mundial, que era partidari de la guerra freda, i que àdhuc va autoritzar

“Robert Kennedy es va desviure per denunciar el mal que l'envoltava i es va pronunciar contra l'obsessió nacional americana pel creixement econòmic

que es punxés el telèfon a Martin Luther King perquè temia que tingués vincles amb els comunistes, es va convertir en l'heroi de la generació dels seixanta i de la nova esquerra.

L'ANY 1968 KENNEDY tenia 42 anys, però semblava més jove. Estava obsessionat per superar-se. Sempre portava llibres a sobre: Edhit Hamilton, Esquil, Camus, Lovell... Va voler conèixer el poeta Allen Ginsberg. I travà una amistat immediata i natural amb el líder dels obrers agrícoles de Califòrnia, César Chávez. Àdhuc desenvolupà una bona comunicació, no exempta de sentit de l'humor, amb la premsa. Va guanyar força des de la mort del seu germà. Defensava el que creia just. Va adoptar una ferma oposició a la guerra de Vietnam, però també va criticar els estudiants que rebutjaven l'allistament. I, a més, manifestava que els que no estiguessin d'acord amb el que feia el govern a Vietnam estaven obligats a dir-ho, perquè la guerra es feia en el seu nom. Robert Kennedy es va desviure per denunciar el mal que l'envoltava, així com per fer el que calia.

EN AQUESTA LÍNIA, es va pronunciar contra l'obsessió nacional americana pel creixement econòmic: “No trobarem una meta nacional ni una satisfacció personal en una simple prolongació del progrés econòmic, en una acumulació indefinida de béns materials. No podem mesurar l'esperit nacional per l'índex Dow Jones ni els èxits nacionals pel producte nacional brut. Perquè el producte nacional brut inclou la contaminació ambiental, (...) la destrucció de les sequoies i la desaparició del llac Superior; creix amb la producció de napalm i de míssils i d'ogives nuclears.” Podia qui deia coses tan revolucionàries arribar a la Casa Blanca? Sí; la generació jove s'identificava amb ell. Però algú ho evità.

De set en set

Xavier Cortadellas

Els taps

Vivim en una època que tot és líquid. Per raons ben diferents, en aquests darrers mesos a Catalunya o a Espanya hem tingut consellers o ministres que han durat poc. L'últim es deia Màxim. Hi ha hagut fins i tot diaris que han fet un acudit fàcil entre el seu nom de pila i la setmana justa que ha ocupat el càrrec. Si no vivíssim en un món tan líquid, si el món on vivim tingués la fondària d'un mar com cal, s'haurien centrat més a preguntar-se per què Sánchez el va proposar i per què ell va acceptar ser ministre de Cultura i Esports. Ni li agradava l'esport, ni sembla que tingués gaires possibilitats d'escriure un bon llibre. Tampoc no en devia tenir gaires ganes. Per ser ministre avui no cal. Mig any més i Màxim Huerta haurà estat el ministre més conegut de l'any passat. Dos anys més i algú, si és que en parla, acabarà preguntant com es deia. Màxim Huerta serà tan vaporós com tantes altres coses: les feines que troben els joves del segle XXI, les parelles que a vegades fan o fem, qualsevol de molts compromisos personals o públics. I ara penso en aquell francès fracassat que es diu Manuel Valls. Encara n'és, de francès, però està deixant-s'ho córrer com Joan-Daniel Bezonoff, un amic meu que sí que és escriptor. Bezonoff està deixant de ser francès perquè no ho ha acabat mai de ser; Manuel Valls, perquè ja no li surt a compte. Ara vol reparar-se en aquesta Europa d'espai Schengen, on ja no cal passaport. A Valls li calen altres coses: canviar república per monarquia, socialisme per això que diuen que són els de Ciudadanos, França per Espanya... Tot amb la idea de poder arribar a ser alguna cosa a Catalunya. Sí, vol ser alguna cosa, en Valls. És igual que ja ho hagi estat a França i que, si acaba tornant, barri el pas a altres. Els diaris haurien d'explicar-nos per què vol continuar essent alguna cosa, bo i fer de tap. I qui diu Valls, diu també Borrell, aquest home gran que va dir que plegava i que ara torna.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torra no dirà fins avui si evita el rei a Tarragona

Ahir es va reunir amb Puigdemont a Berlín per preparar la reunió amb Sánchez

Inhabilitació no ferma per a l'alcalde de Berga

Una jutgessa dicta la suspensió de sis mesos de Venturós per no haver retirat l'estelada

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Consellera de Cultura

Laura Borràs

“No tot allò legal és just. Som en una tragèdia grega”

GOVERN • “Va fer el que creia que havia de fer i perquè estava legitimat pel mandat popular”
CONSEQÜÈNCIES • “Són per l'ús de la llei, però és obvi que no és just” **PUIG** • “Amb el conseller tenim una relació directa diària i penso visitar-lo regularment a Brussel·les”

Xevi Xirgo
BARCELONA

Laura Borràs, diputada per Junts per Catalunya i fins al mes de desembre directora de la Institució de les Lletres Catalanes, és la nova consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Ens rep al seu despatx del departament, al Palau Marc, a tocar de la Rambla de Barcelona.

Fa tres setmanes de la presa de possessió. En surt, d'aquest despatx?

Hi passo moltes hores, perquè és un lloc on rebre el sector, però també passo moltes hores fora, recorrent el país.

Hi ha la fotografia del president Puigdemont però no del president Torra. Pel que entenc, no hi haurà una substitució d'una fotografia per l'altra...

Nosaltres hem parlat sempre de restitució del govern i, per tant, hi haurà les dues fotografies. Ens trobem una situació d'excepcionalitat perquè hem viscut una situació de repressió inaudita.

El seu departament s'ha posat en marxa amb un pressupost de 250 milions, el més baix de tots, i prorrogat. Hi ha temps de fer alguna cosa?

Temps sempre n'hi ha perquè hi ha molta activitat, però és un pressupost que està en una situació dramàtica. És molt

baix. L'any 2005, per exemple, era de més de 420 milions. Anys després, és constata que la inversió no ha estat de creixent, ha estat extremadament de creixent.

Per tant, en els propers pressupostos al vicepresident li demanarà els 400?

El vicepresident Aragonès sap perfectament quina és la situació de Cultura. El president Torra ja va dir en el discurs d'investidura que era necessària una inversió en cultura perquè és coneixedor d'aquest dèficit. Per tant treballen per augmentar-lo amb vista al 2019

Aquest és un departament on el 155 va fer més mal que a d'altres?

No m'atreviria a dir si el 155 ha estat més lesiu en aquest departament o altres perquè el 155 ha estat lesiu per a tots per definició, pel que suposa d'invasió en els òrgans de govern de la Generalitat. I anteriorment hi ha una intervenció econòmica que ja ens privava de moltes coses.

Posi alguns exemples.

Tots els temes de restauració, patrimonials, però no només això, també els processos a partir dels quals es determinen els ajuts econòmics a les entitats, i maneres de funcionar internament. Ara, l'activitat és frenètica per vèncer el temps perdut.

Quan va saber que seria consellera?

És una pregunta que tothom em fa perquè el meu nom havia sortit a les traveses. Nosaltres sempre hem parlat del govern de la restitució i a JxCat hem estat tossuts amb aquesta idea. Per tant, el govern a l'exili continuem sent el nostre govern i així ho continuem mantenint el dia d'avui. Ara bé, quan em fa l'encàrrec el President és a partir de l'acte de generositat que fan els consellers, tant els de la presó com els de l'exili.

Farà visites regulars al conseller Puig, tal com va dir el president Torra que faria amb el president Puigdemont?

Ja ho vaig fer la setmana passada i l'anterior. De fet, però, jo he visitat regularment el conseller Puig per amistat personal des que va marxar a l'octubre. Res no impedeix que no ho continuï fent a partir d'ara. A més, amb el conseller Puig hi tenim relació directa diària.

Com acabarà la situació del conseller Puig i de la resta del govern?

Per aconseguir justícia nosaltres l'hem hagut d'anar a buscar a altres països que no fossin l'Estat espanyol. Ara estem pendents de com es resoldrà la situació del president Puigdemont a Alemanya, com es reprèn el projecte del Consell de la República a Waterloo i com això aglutina físicament els membres del govern a l'exili. La decisió jurídica no depèn de nosaltres, però els advocats són optimistes i per tant nosaltres també.

Vostè que és especialista en clàssics, creu que el que està passant es pot definir com una tragèdia?

Podríem triar diversos gèneres, des de la tragèdia al drama passant per la tragicomèdia i fins i tot el sainet. Però si n'hagués de triar un, escolliria la tragèdia grega, per l'element primordial que té de contraposar legalitat amb legitimitat. Una cosa pot ser legal però no ser justa i la tragèdia grega ens dona múltiples exemples d'algú que exerceix la legalitat sense ser just. Antígona podria ser una figura que ens podria mostrar aquest paral·lelisme, perquè ella fa el que creu que ha de fer sense importar-li les conseqüències que això tingui. I li diu a Creont, que està aplicant la llei de la ciutat, que faci el que hagi de fer, però que ella farà també el que creu que ha de fer. Reivindicar la força i la consistència d'una consciència que actua amb convicció i creient que és el millor pel bé individual per tenir la consciència tranquil·la és una cosa que jo valoro extraordinàriament i que sé que els presidents Torra i Puigdemont també comparteixen. Hi ha un govern que ha fet el que creia que havia de fer i que estava legitimat per fer-ho pel mandat popular, sense importar-li les conseqüències que això hagi tingut. I qui està provocant aquestes conseqüències ho fa amb l'ús de la llei, i pot ser que sigui legal però és obvi que no és just.

Què li fa fer el salt a la política?

Quan parlen dels polítics, encara penso que no va per mi. Jo soc professora universitària i quan el professor Mascarell em demana que em faci càrrec de la Institució de les Lletres Catalanes va ser una sorpresa. Vaig pensar que no sabia si ho sabia fer, però tenia idees al respecte. Intentem que una institució que és del segle XX, però amb una mirada del segle XIX, col·locar-la al segle XXI, que és on ha de ser. Jo era molt feliç fent la meua feina en l'espai on la feia. No he militat mai a cap partit polític, no he tingut mai cap ambició política, per tant quan al desembre rebo la trucada per anar amb JxCat tinc un cert desconcert: Però per compromís personal amb el president Puigdemont, que és el que m'ho demana, i amb el conseller Puig, accepto.

Vostè s'ha plantejat fer-se militant del PdCAT en algun moment?

No m'ho he plantejat mai. Jo sempre he estat una persona independent i mai ningú m'ha posat cap problema pel fet de ser-ho. Per tant, jo em mantindré en la meua independència.

Ara, quan sentim a parlar de JxCat a les municipals, sentim a parlar de Junts per la República, darrere del qual es dona per fet que hi ha Jordi Sánchez i el mateix Puigdemont. Vostè on s'ubica?

M'ubico com a independent dins de JxCat, que és el meu grup parlamentari, on hi ha independents i on hi ha membres del PDeCAT, però tots, els indepen-

L'APUNT

García Albiol marca el pas a Badalona

Anna Serrano

Es va veure en el debat de la moció de censura de dimecres: la veu cantant en el govern del PSC de Badalona la porta Xavier García Albiol. El líder dels populars, que, en una exhibició de força, va mantenir la incògnita fins al darrer moment sobre el suport al socialista Àlex Pastor com a nou alcalde, ha continuat donant mostres del seu paper preponderant. Ho ha fet

amb la petició que es retirés de l'ajuntament del municipi la pancarta en suport dels presos polítics. El primer que ha fet el nou executiu local ha estat treure-la en benefici de la "neutralitat institucional". El dirigent popular presumia i s'atribuïa el mèrit de la decisió. Ja ho pot ben fer. A hores d'ara ja és clar que és el gran guanyador de la moció de censura a Badalona.

La consellera Laura Borràs poc abans de l'entrevista ■ JOSEP LOSADA

dents i els membres del PDeCAT, són els meus companys i formen part del grup parlamentari del qual formo part i que m'ha fet aquest encàrrec de govern. Sobre Junts per la República he de conèixer encara més a fons quina és aquesta proposta. També en vull parlar directament amb el president Puigdemont.

En tot cas, com a observadora i com a independent, es pot permetre el luxe d'observar amb més distància. Hi ha gaires opcions, en aquest moment, sobre la taula?

Jo crec que el fet que hi hagi diverses opcions vol dir que hi ha una necessitat d'articular uns espais que, probablement, en l'escenari immediatament anterior en el qual érem, no trobaven el seu encaix. En aquest sentit, els partits polítics són els primers que estan notant la necessitat d'optar per opcions que són molt més transversals

El que passa és que costa no interpretar-ho com a desacords.

Cert, la diversitat, de vegades, és llegida com una feblesa, com un desacord, com una proposta que no aglutina. Jo crec, però, que la riquesa neix d'aquesta diversitat i de l'aportació de molts punts de vista diferents. En aquest sentit, penso que intentar trobar un espai en el qual tothom s'hi senti còmode per treballar pel país és sempre bo, sempre positiu. El que cal és articular alguna proposta prou sòlida per fer de contrapoder a l'estructura dels partits polítics clàssics que són molt més homogenis que no pas aquests corrents que neixen d'una manera més turbulenta amb aportacions diverses molt riques i molt profitoses.

Amb el nou ministre de Cultura, José Guirao, s'hi ha vist? S'han trucat?

No hi he tingut cap contacte. Per part meua no he tingut cap necessitat de contactar amb ell. Nosaltres esperem que hi hagi una trobada bilateral amb els dos presidents de govern i, a partir d'aquest moment, si sectorialment s'escau que hi hagi una trobada la tindrem en el marc d'una negociació bilateral.

La trobada entre el president Torra i Sánchez és la que marca el que ha de passar a partir d'ara?

Per a nosaltres és fonamental veure si amb el nou govern espanyol podem aspirar que hi hagi alguns canvis importants i transcendents en les polítiques en relació a Catalunya.

Creu que el seu és un govern que en algun moment potser haurà de desobeir?

Es possible que ho hàgim de fer. La desobediència és una actitud que mostra una determinada càrrega ètica i una determinada consistència d'unes posicions que els que hem acceptat formar part del govern hem de poder dur a terme perquè estem, pensem, traslladant el mandat popular. Soc consellera però també dipu-

L'activitat és frenètica ara mateix al departament per vèncer el temps perdut amb la intervenció del 155, que ha estat molt lesiva

Els partits polítics són els primers que estan notant la necessitat d'optar per opcions que són molt més transversals

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

tada i, per tant, la meva condició de parlamentària sí que m'ha donat en aquests últims mesos la dimensió del que representa ser dipositària de les expectatives de la gent, que és una cosa extremadament valuosa. Nosaltres treballem amb vista a no defraudar la població que ens ha fet confiança i per tant això en algun moment pot implicar, si s'escau, la desobediència.

Li han retret que en un moment donés suport al manifest Koiné i vostè ha dit que s'ha malinterpretat.

Certament. Se n'ha fet una utilització periodísticament reprovable, la de fer servir una convenció retòrica com unes cometes, per agafar un fragment de l'exposició de motius del manifest i fer veure que jo havia dit aquelles paraules textuales. Tothom sap que un manifest és un text que costa moltíssim de consensuar, tot un conjunt d'elements que gairebé mai deixa satisfet tothom respecte al propòsit que s'intenta expressar. Cal recordar que el Koiné és un manifest que ve avalat per 275 personalitats del món acadèmic i especialistes. Per cert, ho vaig fer com a membre de la Universitat de Barcelona, no com a directora de la Institució de les Lletres Catalanes.

La relació entre el català i el castellà quina ha de ser?

Ara mateix, si hi ha una llengua minoritzada, aquesta és la llengua catalana, i la seva minorització no s'ha produït d'una manera natural. És fruit d'un determinat procés en el qual durant molt de temps hi ha hagut una voluntat manifesta, que tots coneixem, de poder limitar i, si fos possible, fer que desaparegués una llengua. A mi això em sembla una barbaritat en qualsevol moment de la història, perquè soc filòloga i entenc que les llengües són un vehicle que ens explica el món i un pot de comunicació i una riquesa absoluta. Pel que fa a la meva relació amb el castellà, és d'absoluta normalitat, parlo totes dues llengües amb tot el nivell de perfecció que puc. He estudiat i estudio, soc comparatista de la literatura catalana amb l'espanyola, l'anglesa, la francesa, la portuguesa, la italiana, la grega, etcètera. Per tant, voler veure un conflicte en una situació personal que avala tot el contrari, em sembla més interessat que no pas interessant.

Treballem amb vista a no defraudar els que ens han fet confiança i per tant això en algun moment pot implicar la desobediència

Sempre se'ns pregunta per la relació del català i el castellà aquí, quan caldria qüestionar la del castellà amb la resta de llengües

El català és una molèstia. Ho ha estat i ho serà. Només ho deixarà de ser quan canviï l'actitud i es vegi com una riquesa

Parlar d'adoctrinament a les escoles és una manera barroera i obscena fins i tot de no valorar la feina dels nostres mestres

Creu que alguna cosa hi té a veure amb la situació que estem vivint en aquests moments a l'escola, coses com les que deia l'exministre Wert d'espanyolitzar els alumnes catalans?

A nosaltres sempre se'ns pregunta per la relació del català i el castellà aquí, quan s'hauria de preguntar la relació del castellà amb la resta de llengües dels que encara puguin considerar que l'Estat espanyol és un estat plurinacional i, per tant, plurilingüe. Parlar del concepte *espanyolitzar* em sembla molt eloqüent. Per què caldria espanyolitzar els nens, si no? La mateixa frase, si l'hagués pronunciat un conseller, jo mateixa per exemple, seria un daltabaix. Les paraules donen molta informació però també n'hem de fer un bon ús. No les podem ni frivoltzar ni banalitzar.

Hi ha un menysteniment de la llengua catalana per part del govern espanyol?

Hem vist de manera continuada que el català és una molèstia. Ho ha estat, ho és i probablement només ho deixarà de ser quan hi hagi un canvi d'actitud i es vegi com una riquesa. Prohibicions d'aquest estil ja mostren molt bé quina és la consideració que és té respecte a les altres llengües de l'Estat que no són el castellà. És a dir, no són llengües plenes, ni de ple dret, ni de ple ús. Això és una absoluta barbaritat. Condicionar les llengües en funció del seu nombre de parlants o de les seves produccions lingüístiques, ja implica una actitud molt concreta, que nosaltres, en aquest sentit, no tenim.

Vostè ha fet classes des de primària fins la universitat. Quan sent a parlar d'adoctrinament què pensa?

Hi ha una clara mala intenció de voler fer veure una cosa que no es produeix a l'escola catalana, que és un èxit col·lectiu, de país i de tota una societat. Amb professionals absolutament compromesos amb el concepte d'integració. La nostra història recent ho demostra, els resultats acadèmics ho demostren. Per tant, parlar d'adoctrinament és totalment fora de lloc i és una manera molt barroera, i fins i tot obscena en molts casos, de no valorar la feina que estan fent els nostres mestres, un capital de país fonamental, que hem de preservar i protegir i, sobretot, no criminalitzar. L'adoctrinament no és el que passa a l'escola catalana, ja li ho asseguro.

Ha parlat abans dels clàssics, hem parlat de les noves tecnologies. No se separa del mòbil i és molt activa a les xarxes aquests darrers anys. Amb la nova responsabilitat, l'activitat a les xarxes l'haurà de reduir, no? Es pot mantenir?

Miro de ser a les xarxes perquè són un batec que ens connecta amb el món. Hi he mirat de ser-hi sempre per aprendre què podem incorporar d'elles, justament en el meu cas en la difusió de la literatura. Sí, suposo que la meua agenda cada cop és més frenètica i segurament no podré continuar portant tots els comptes de Twitter que jo gestiono, però el meu personal sí.

Parlant de literatura, la situació del llibre en català com la veu?

El sector del llibre s'ha transformat molt els darrers temps. Hem passat d'un model on hi havia uns pocs grans grups editorials a un gran mosaic de moltes editorials, moltes d'elles mal anomenades petites. Un escenari on el compromís dels editors és molt ferm, la mateixa fermesa que té el departament amb ells. També vull destacar que és un sector que publica en català a tot el territori del domini lingüístic, des del País Valencià, a les Illes i fins al Principat.

I el foment de la lectura?

Tenim un Pla Nacional del Foment de la Lectura que serà un dels eixos motors de la conselleria en aquesta legislatura. Tot va acabar aturat en aquest sentit en el període del 155 i ara s'ha d'endegar de nou, però hi ha un compromís ferm no només del departament, sinó també del govern en aquest sentit.

Recuperaran també la taxa d'operadors d'internet, aquella que es va carregar el Tribunal Constitucional?

Ho hem de fer perquè és una taxa que va ser aprovada per unanimitat pel Parlament i que redunda en benefici de la cultura. Ara mateix estem treballant en diverses opcions per recuperar-la, per trobar la manera que els ciutadans de Catalunya es continuïn beneficiant d'això que va ser preparat per a ells, sense topiar amb el mur del Tribunal Constitucional.

El sector, però, els reclama que abans consignin uns vint milions de la taxa que ja estaven pressupostats

Ens reclamen que tinguem en considera-

La consellera de Cultura, Laura Borràs, en diferents moments de l'entrevista amb el director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, al despatx del Palau Marc de Barcelona
■ JOSEP LOSADA

EN CLAU PERSONAL

De lectura obligatòria

Xevi Xirgo
BARCELONA

Licenciada en filologia catalana i doctora –cum laude– en filologia romànica per la Universitat de Barcelona, a Laura Borràs (Barcelona, 1970) el seu pare li va encomanar l'amor per la literatura i la cultura en general. Filla de pare metge i de mare agent d'assegurances, Borràs porta la literatura a la sang. I se li nota quan hi parles. Quan parles de literatura i quan parles de noves tecnologies. “És que Shakespeare és Shakespeare, tant si és als llibres com a les xarxes”, diu. Va ser fa 19 anys, el 1999, quan va fer una reflexió ben simple: “Per què les noves tecnologies han de ser només per fer-les

deixo per respecte a aquells qui em van votar”, aclareix.

A Borràs l'apassionen les noves tecnologies (“sí, en això amb Puigdemont ens entenem molt bé”) i la docència. De fet, ha demanat la compatibilitat per acabar aquest curs com a professora de la UB. I quan descobreixo que, com jo, té una filla de divuit anys que aquest curs ha hagut de fer la selectivitat, no em resisteixo a preguntar-li sobre la idoneïtat d'algunes lectures obligatòries. “Sí, és cert; però això d'obligatòries és un concepte desafortunat, perquè les mates o les llengües també són obligatòries i no les batagem pas així”, diu. I ho explica: “Hi ha una sèrie de lectures que, o es fan en el procés de formació dels nostres joves, o després ja

“Tirant lo Blanc? Qui es pensa que se'l llegeixen, els alumnes? No ho fan. Fan exàmens sense llegir-se el llibre. Ho busquen al Google. Per això és important fer-los entendre la importància del text, més que no pas una altra cosa”, diu. I hi afegeix: “Per això jo els deixo fer els exàmens amb internet i amb Google, perquè els pregunto pel valor de l'obra, no pel que diu.”

La conversa amb Borràs s'allarga una estona. Poca, perquè ara la seva agenda és complicada. Tant, que haurà de posar el fre en algun compte de Twitter. “I quan t'estresses, què fas?”, li pregunto jo, pensant en el que m'han dit algun altres consellers. Córrer? Anar a la muntanya? Inge-nu de mi. Borràs, és clar, llegeix. “Em rela-

ció aquests diners que no ens han deixat recaptar i que, en canvi, havien d'haver anat destinats al sector. Per solucionar-ho hem trobat una fórmula que ens permetrà, no el conjunt del que era la taxa, però sí salvar uns milions d'euros que aniran per a aquest exercici i que es podran executar aquest mateix any

El conflicte de les obres d'art del monestir de Sixena continua obert. Què passarà en el futur?

La Generalitat pot documentar i ha explicat en moltes ocasions quin va ser el procés pel qual, davant del perill i de la desaparició d'unes obres d'art, va fer la feina d'adquirir-les, traslladar-les, conservar-les, restaurar-les i exhibir-les. En canvi les obres van marxar, i ho van fer en un moment en què el ministre de Cultura tenia assignades les feines del conseller de Cultura. Va desobeir, però, els informes jurídics que tenia el departament per poder preservar el patrimoni català. Ara, en canvi, no sabem com es conservaran les peces. Sí que sabem com s'exhibeixen, sense garanties des d'un punt de vista del servei públic. Això ja ens diu quin interès objectiu hi ha sobre les obres i sobre el paper de l'administració. Que allò que preserva perquè té un valor pugui retornar a la ciutadania en forma d'exposició pública. I això no s'està garantint a Sixena.

Som a l'estiu i no hi ha ciutat o poble de Catalunya que no tingui el seu festival.

Hi ha gent que creu que hi ha una bombolla. Quan apareixen els festivals és perquè hi ha un grup de gent al darrere que els impulsa, que hi creu. Alguns d'aquests festivals han acabat essent referència en els diversos àmbits. En principi no hi hauria d'haver cap problema que n'hi hagués molts.

Això dificulta els criteris de promoció, de subvenció?

La promoció i la subvenció sempre tenen a veure amb el criteri dels professionals perquè aquests ajuts sempre els concedeixen unes comissions d'especialistes. I per tant el que hem de fer nosaltres és confiar en els especialistes que són els que atorguen els ajuts als festivals que els demanen. El criteri de qualitat queda garantit pel que diuen els especialistes de cada un d'aquests sectors. ■

Laura Borràs, de petita, quan semblava que potser orientaria els seus passos cap a la medicina, com el seu pare. Al costat, i a baix, amb la seva filla, en moto i al Tibidabo. A sota, a l'esquerra, amb sis anys, fotografiada amb una Cota 25.

servir per viatjar o amb els amics? No les puc fer servir per a la literatura? O per ensenyar?” I ho va fer. Va veure la irrupció de les noves tecnologies com una oportunitat i no com un inconvenient, i els darrers disset anys ha combinat la docència amb l'e-learning de literatura com a professora a la UOC. I en fa 24 que és professora de teoria de la literatura i de literatura comparada a la Universitat de Barcelona.

L'any 2012, l'aleshores conseller de Cultura, Ferran Mascarell, la va citar al seu despatx i li va dir: “Mira-te'l bé, aquest despatx, que un dia serà el teu.” I ara ho és. Mascarell la va nomenar directora de l'Institut de les Lletres Catalanes (2013-2018) i ara Borràs és al lloc de Mascarell. Després d'haver-hi passat Santi Vila i, és clar, Lluís Puig. “No deixa l'escó de diputada al Parlament per si un dia torna Puig?”, li pregunto. “No. No el

és molt difícil que es facin.” I aclareix: “No és tant un problema dels llibres, que podria estar d'acord que en la tria n'hi ha de més i de menys afortunats, sinó de com s'expliquen; no pot ser que algú surti de llegir Rodoreda dient que se li ha fet feixuc; si passa això és que tenim un problema, i probablement el problema és que els docents no fem prou bé la feina.” “Qualsevol italià se sap versets de *La Divina Comèdia*, la literatura forma part del patrimoni del país”, hi afegeix. I conclou: “Potser el problema és com ho expliquem i, sobretot, com ho avaluem.” Laura Borràs ha fet, de fet, molta formació de professors, tant a Catalunya com a Espanya com a Europa. “Acumulo molta experiència, en aquest cap, i jo sempre dic als docents: explica'm com avalués i sabré com ensenyar.” Ens hi esplaiem, en la conversa. Potser massa, fins i tot. Però les lectures obligatòries donen per a molt.

xa llegir.” Sobretot, diu, poesia i assaig. “La novel·la és per a l'estiu”, aclareix. A Borràs, a qui al consell executiu tracten d'Igualadina (el seu marit és el director de Creu Roja d'Igualada) com a les conselleres Vergés i Chacón, li encanta també la música clàssica (Bach, Mozart, Beethoven...) i no em puc resistir a acabar la conversa, després d'una llarga entrevista, demanant-li que ens recomani un parell de lectures per a aquest estiu. S'ho pensa poc: *Al cor de les paraules*, de Montserrat Abelló (“aquest és l'Any Abelló, i té una poesia que fa lectors, que els acull”), i *Incerta glòria*, de Joan Sales. “És un llibre massa desconegut, i és, en canvi, la millor novel·la sobre la guerra, sobre com la guerra passa per les persones”, diu. I hi afegeix: “Ens ajuda a fer entendre un passat del qual volem fugir però que primer hem de conèixer.” I conclou: “Com deia Amat-Piniella, «no pots oblidar sense abans haver conegut.»”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els presidents Torra i Puigdemont es van reunir ahir a la tarda, a més de la consellera Elsa Artadi, en un hotel a prop de l'aeroport de Berlín ■ EFE

Torra no decidirà fins avui si evita el rei a Tarragona

■ Esperarà fins a l'últim segon per comunicar si hi va, i aprofita la trobada a Berlín amb Puigdemont per preparar la reunió amb Sánchez ■ Situen el focus de la legislatura en el dret a l'autodeterminació

Òscar Palau
BARCELONA

El president Quim Torra esperarà fins a l'últim moment i no comunicarà fins avui si coincidirà amb Felip VI a Tarragona en la inauguració aquest vespre dels Jocs Mediterranis, en què també serà present el seu homòleg espanyol, Pedro Sánchez. Torra va evitar ahir fer públic què farà, després de la trobada que va mantenir amb Carles Puigdemont en un hotel a Schönefeld, a prop de Berlín, i es va remetre a les seves paraules de la vigília, quan va insistir precisament a Tarragona a demanar al monarca una rectificació al seu discurs del 3-O, i el va instar a una reunió aprofitant la visita que fa avui a Catalunya. Torra, de fet, ja li ho va reclamar dimecres per carta, però la casa reial ho va derivar a La Moncloa, que va respondre dient que no procedeix perquè ja es reunirà el 9 de juliol amb

Sánchez, resposta que no ha agradat al govern.

La coincidència o no amb el rei espanyol, en tot cas, gairebé no es va tractar en la trobada ahir dels presidents catalans, que es van concentrar a "preparar bé", segons Puigdemont, precisament la reunió del dia 9 a Madrid, però també la de dilluns a Barcelona amb el líder de Podem, Pablo Iglesias, i, en els dies següents, la que mantindrà també amb el seu company de coalició, el coordinador federal d'Izquierda Unida, Alberto Garzón, segons va avançar ahir el mateix Torra.

El 130è i el 131è presidents van insistir a demanar una "resolució política, i no judicial" al conflicte, que respecti el que demana la majoria de catalans. D'aquí que tots dos ja avancessin que el focus de la legislatura, que segons Puigdemont "ha començat amb bon peu", se situarà en l'exercici del dret a l'autodeterminació. La re-

Les frases

“El discurs del rei el 3-O es va rebre amb profund disgust, i no hi ha hagut cap mena de disculpa o excuses; continuem esperant”

“Tots aspirem a exercir el dret a l'autodeterminació, és el gran tema d'aquesta legislatura”

Quim Torra
131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“És el nostre deure que la solució al conflicte discorri per camins de resolució política, no judicial”

Carles Puigdemont
130È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

La defensa confia que Llarena serà jutjat a Bèlgica

La defensa del president Carles Puigdemont i dels exconsellers exiliats no presentarà recurs contra la decisió del jutge degà de Madrid, Antonio Viejo, de no donar curs a la petició que li va fer arribar un tribunal belga perquè avisi el jutge Pablo Llarena que ha de comparèixer a Brussel·les el pròxim 4 de setembre, arran de la demanda civil interposada per falta d'imparcialitat. Segons fonts de la defensa, la decisió de Viejo és només un "brindis al sol", ja que la notificació s'ha fet arribar igualment a l'afectat al Su-

prem. "Passem dels actes de patrioterisme inútils, no perdrem el temps perquè és irrellevant, és un acte de propaganda", explicaven aquestes fonts, que diuen, això sí, que la petició hauria d'haver estat cursada. L'advocat Gonzalo Boye en feia un paral·lelisme a Twitter per explicar-ho: "Dit en termes simples: al carter no li agrada el contingut de la carta i decideix retornar-la al remitent."

El jutge justifica que la petició és improcedent atenent-se a l'article 1 del reglament de 2007 del Consell d'Europa

sobre notificacions judicials en l'àmbit comunitari, que diu que no s'aplicarà "a la responsabilitat de l'Estat per accions o omissions en l'exercici de la seva autoritat". "Potser és que la defensa de Llarena s'ha transformat en un acte d'estat", piulava ahir Boye.

La defensa dona per fet que Llarena no en farà cas i no anirà a declarar, ni tampoc ho farà per videoconferència, com també té opció de fer. Tot i això, confia que el procediment civil tiri endavant igualment a Bèlgica, ja que es pot jutjar Llarena en rebel·lia.

unió era la segona que mantenien a Alemanya, després que Torra ja hi anés just l'endemà de ser investit, i no serà l'última, perquè van reiterar la voluntat de mantenir trobades periòdiques, amb caràcter "mensual" segons Torra, per despatxar sobre l'actualitat política.

Decepció dels partits

En tot cas, la negativa del rei, comunicada a través de La Moncloa, a reunir-se amb Torra va provocar la desaprovació ahir de tot el sobiranisme. El vicepresident Pere Aragonès creu que "seria lògic" que Felip VI es reunís amb el president del país que visita, i va lamentar que "persisteix en l'error" que ja va cometre el 3-O en prendre partit. Eduard Pujol, portaveu adjunt de JxCat, advertia després d'una trobada del grup a Valls que Torra no ha de "ploriquejar" ni "suplicar" cap gest al rei, de qui lamentava "l'al·lèrgia molt notable" que té a parlar. Segons Pujol, Torra encara n'espera una resposta oficial tot i que admet que no creu que arribi. La portaveu dels comuns, Elisenda Alamany, també criticava la "mala decisió" del monarca. "És un desencert fatal per al diàleg amb el qual alguns estem esperançats; qualsevol persona hauria de rebre Torra, és la primera autoritat de Catalunya", va etzibar. Alamany, això sí, creu que el president hauria de ser a la inauguració a Tarragona, perquè "no hi va a veure al rei sinó a donar suport als Jocs, i es mereixen la representació institucional de Catalunya". En canvi, Lorena Roldán, de Cs, va dir que la petició de reunió és "un tripijoc més" dels independentistes. "Al mateix moment impedeixen actes i declaren Felip VI persona non grata en diversos municipis, no enganyen a ningú", va acusar.

Els comitès de defensa de la república han convocat un acte de protesta aquesta tarda per la presència del rei a Tarragona. Serà vora el Nou Estadi, a les cinc, i han demanat a la gent que duguin cassoles. Una hora i mitja més tard, l'ANC també ha convocat una concentració de protesta al parc de l'Amfiteatre, on han demanat a la gent que hi vagin amb roba groga. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Inhabilitació no ferma per a l'alcalde de Berga

Una jutgessa dicta la suspensió de sis mesos a Venturós per no haver retirat l'estelada del balcó de l'ajuntament en dues eleccions com reclamava la junta electoral ■ Hi recorrerà, a l'Audiència

Mayte Piulachs
BARCELONA

Sis mesos d'inhabilitació i una multa de 540 euros. És la condemna imposada a l'alcalde de Berga, Montse Venturós (CUP), per una jutgessa de Manresa que la considera autora d'un delictes de desobediència per no haver complert l'ordre de la junta electoral de Berga de retirar l'estelada del balcó de l'ajuntament durant dues convocatòries electorals, el 2015. La jutgessa considera que la llei obliga a "protegir la neutralitat po-

Les frases

“La jutgessa no resol res del que vam demanar, si l'acord del ple preval sobre la junta electoral”

Benet Salellas
ADVOCAT DE VENTURÓS (CUP)

lítica” dels poders públics “exclusivament” en períodes electorals.

L'advocat de l'alcalde, Benet Salellas, ja va anunciar ahir que hi presentaran un recurs a l'Audiència

“El govern donem tot el suport a l'alcalde i volem que es tregui la política dels jutjats”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

de Barcelona perquè tombi aquesta pena, que com que no és ferma no implica la seva execució. En aquest sentit, Venturós va valorar que consideraria incomplir la resolució, un cop ferma, i que es-

“És un disbarat. Tota la meua solidaritat amb Venturós davant aquest nou atac a la sobirania municipal”

Jaume Asens
TINENT D'ALCALDE DE BARCELONA

pera poder-se presentar a les eleccions municipals, el maig de 2019. El col·lapse judicial fa que actualment l'Audiència de Barcelona resolgui els recursos amb un any i escaig de demora, és a dir, que la fer-

mesa judicial arribaria just per les eleccions.

En la sentència, escrita en català, la jutgessa substituïda del penal número 2 de Manresa, Míriam Sala i Boixader, subscriu la versió i la pena demanada pel fiscal (la mínima d'aquest delictes, castigat fins a dos anys de presó). “La seva negativa a la junta electoral va ser franca, clara, patent, indubtable, indissimulada, evident i inequívoca”, sosté Sala de l'alcalde, i no accepta l'eximent de la defensa que complia l'acord del ple municipal del 6 de setembre

L'alcalde de Berga, Montse Venturós, va valorar ahir la sentència ■ ACN

de 2012 de no despenjar l'estelada del balcó fins a assolir la independència del país. Salellas va exposar: “La jutgessa no ha resolt el que vam exposar-li: si preval l'acord del ple o de la junta electoral.”

39,98€

SELECCIÓ ESPECIAL ON-LINE
2 u. cava Club del Cep, 2 u. cava Valdegata Reserva i 2 u. Vermouth com el d'abans.

PORTS GRATUÏTS*

Entra a WWW.CLUBDELCEP.COM apartat seleccions o bé escaneja el següent codi QR:

EST. 1980

Club del Cep
ENOTECA

BOTIGA CENTRAL C/ D'en Draper, 24 · Polígon Valdegata · Arenys de Mar · T. (+34) 93 795 71 99 · WWW.CLUBDELCEP.COM · BOTIGA PORT Ribera del Port, Local 26 · Arenys de Mar · T. (+34) 693 724 737

* Ports gratuïts fins el 30 de juny de 2018 a Península, excepte Illes Balears i Canàries.

Puigneró atura l'auditoria al CTTI

■ L'havia ordenada l'Estat en ple 155 per controlar els serveis informàtics del govern

Redacció
BARCELONA

El consell d'administració del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI) va aprovar ahir, a proposta del conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró, suspendre l'auditoria que el 30 de novembre passat, en plena intervenció per l'aplicació del 155, havia ordenat el llavors ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, per tal de controlar el funcionament dels serveis informàtics del govern. L'auditoria, que afectava tots els sistemes d'informació i aplicacions de l'or-

El CTTI fa mesos que és en el punt de mira de l'Estat ■ EFE

L'alcalde de Berga va rebre mostres de suport del govern i del món local. El vicepresident del govern i conseller d'Economia, Pere Aragonès, va assegurar: "No estem d'acord amb la sentència i demanem a tot-

hom que centri els temes polítics en les taules polítiques i que es tregui dels tribunals." El penalista i tinent alcalde de Barcelona, Jaume Asens (Barcelona en Comú), va piular: "Cal denunciar el tracte asimè-

tric de les lleis i els tribunals amb els símbols dels uns i els altres. La sobreprotecció penal de la bandera espanyola contrasta amb la desprotecció de la bandera republicana o la catalana." ■

ganisme, pretenia controlar des de l'Estat la xarxa d'aplicacions i sistemes de protecció i defensa dels serveis informàtics de la Generalitat, en el punt de mira del govern i la judicatura de l'Estat per la seva intervenció en l'organització de l'1-O. De fet, el mateix Puigneró és investigat pel seu paper en el dispositiu del referèndum. "La vo-

luntat i l'obligació d'aquest govern és desfer-nos del 155, també en l'àmbit digital. Aturarem qualsevol atac contra els sistemes d'informació de la Generalitat i treballarem per garantir la defensa dels professionals de l'administració de Catalunya i dels drets dels catalans davant el setge de l'Estat", va destacar el conseller. ■

WATER WORLD
LLORET

AQUADIVER
Platja d'Aro

els teus
parcs
aquàtics

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El nou alcalde de Badalona retira la pancarta de suport als presos

■ García Albiol aplaudeix la decisió i es vanta a través de les xarxes de ser-ne l'instigador ■ Pastor es reuneix avui amb Sabater per perfilar el traspàs de poders a Badalona

F. Espiga
BADALONA

Filant prim possiblement no ha estat la primera. Sí que es pot dir, però, que una de les primeres decisions que ha adoptat Àlex Pastor com a nou batlle de Badalona ha estat ordenar la retirada de la pancarta que hi havia penjada al balcó de l'edifici consistorial de la plaça de la Vila en què es demanava la llibertat dels presos polítics. L'argument per fer-ho és que la seva presència trencava el principi de neutralitat institucional que, segons el parer del nou govern del PSC, ha de mantenir la corporació. Un gest, en resum, amb el qual es vol visualitzar ja d'entrada l'inici d'una etapa política al consistori que marqui distàncies respecte a la de l'exalcaldessa Dolors Sabater, que ha tingut una posició activa, i a estones emfàtica, en qüestions tan àmplies com el procés so-

biranista o la defensa dels drets socials. Atent a tot, al líder del PP Xavier García Albiol no li va faltar temps per argumentar, a través de les xarxes socials, que darrere la decisió de treure la proclama hi havia la seva perseverança. Sobre això, va recordar que dimecres, i només dues hores després que Pastor fos nomenat, ja va piular que calia despenjar-la de la seu noble de l'ajuntament. Ahir, i quan ja no hi havia pancarta al balcó, Albiol va tornar a Twitter per felicitar-se que s'hagués fet cas a la seva "exigència".

Mentrestant, el nou alcalde ja ha començat a prendre la mida al càrrec. Dimecres mateix, i després de ser nomenat, el primer acte que va voler fer públic va ser una trobada amb els responsables de la Fundació Badalona Capaç. Un altre gest que també anava acompanyat d'un missatge implícit, ja

que durant el seu mandat Sabater va mantenir una agra polèmica amb els rectors de l'entitat per la ubicació d'un centre ocupacional. Protocol al marge, la principal prioritat ara mateix per al PSC és dibuixar una nova estructura de govern que, almenys d'entrada, s'haurà de concentrar en només tres regidors. Això obligarà el mateix Pastor a haver de gestionar directament àrees o districtes, a més de la tasca inherent com a alcalde. Els barris de la Salut i Llefia, per exemple, estaran sota la seva tutela. Altres possibilitats, com ara una eventual entrada a l'executiu d'edils com Jordi Subirana (Units per Avançar), ara per ara no són més que rumors. En el terreny de les certeses, però, el que sembla avançar és el traspàs de poders. Els regidors del govern sortints ja el tenen a punt, i avui es troben Pastor i Sabater per parlar-ne. ■

La façana de l'edifici consistorial de la plaça de la Vila, ahir ja sense la pancarta ■

“La moció és una trampa al PSC”

La ja exalcaldessa de Badalona, Dolors Sabater, analitza en una extensa entrevista que dissabte publica el setmanari La República (diumenge es pot adquirir amb aquest diari) la moció de censura que l'ha expulsat del govern de Badalona. Sabater creu que el PP de García Albiol ha parat una trampa als socialistes i entén que el PSC, per la seva banda, ha impulsat tot el moviment del relleu

a l'alcaldia en clau electoralista. Sabater també ofereix a l'entrevista una visió més àmplia de país i del procés i reclama espais serens de debat on els ciutadans puguin apoderar-se i entendre els avantatges de la República. En vista de les municipals del 2019, recomana la fórmula de Badalona, amb la suma de l'esquerra progressista.

Indaguen si es van fer crides massives l'1-0

ACN
GIRONA

El jutjat d'instrucció número 2 de Girona, que investiga les càrregues de l'1-0, ha ordenat als Mossos que rastregin la xarxa per saber si es van fer crides massives a protegir els locals de votació. Vol saber si es van fer convocatòries als ciutadans per “impedir o dificultar” el tancament

dels col·legis electorals. Segons va avançar Ràdio Girona, la petició l'ha feta la fiscalia i, a criteri de la jutgessa instructora, es tracta d'una “diligència necessària” per poder determinar “el context” de les càrregues, una opinió que no comparteixen els advocats voluntaris, que consideren “irrellevant” investigar les xarxes socials. Hi recorreran. ■

La Guàrdia Civil culpa els Mossos de “deixadesa”

Gemma Busquets
GIRONA

La Guàrdia Civil culpa els Mossos de “deixadesa de funcions” durant la concentració del 25 de març, coincidint amb la detenció a Alemanya de Carles Puigdemont, davant de la subdelegació del govern espanyol a Girona. En

l'atestat, la Guàrdia Civil fa constar que els Mossos no actuaven mentre s'estaven produint el que consideren “actes vandàlics”. El subdelegat del govern espanyol a Girona, José Manuel Sánchez Bustamante, va interposar una denúncia pels fets del 25 de març: des de primera hora de matí centenars de

persones es van concentrar davant de la seu i s'hi van fer pintades a la façana i es van treure les banderes espanyoles i europees. Un membre del col·lectiu La Forja, Lluç Huguet, està citat a declarar el 28 de juny als jutjats de Girona pels fets del 25-M. L'advocada de l'encausat, Montserrat Vinyets, des-

taca l'acusació que fa la Guàrdia Civil contra la policia catalana, incorporant el delictes de prevaricació per omissió. Així demana una sèrie de diligències per saber quins agents dels Mossos estaven treballant en tasques de seguretat el dia de fets. L'atestat també fa referència a l'alcaldessa de Girona durant la concentració. Segons el text, Marta Madrenas va tenir una actitud “distesa” i, “lluny de convèncer els manifestants perquè desistissin del que estaven fent, els va saludar cordialment”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“No m’amago, les meves xarxes socials són públiques”

■ La Guàrdia Civil de Girona cita a declarar al coordinador de Mossos per la República ■ Li requisen dos telèfons mòbils

G. Pladeveya
GIRONA

“Ets un valent! Ànims! Això és un mossos com Déu mana!” Entremig de crits de suport de companys de feina i familiars, va sortir ahir de la comandància de la Guàrdia Civil de Girona el mossos d’esquadra Albert Donaire. Amb ben poca antelació, l’agent va rebre dimecres una citació policial, en la qual deia que havia d’acudir l’endemà a les 11h a la caserna per prendre-li declaració per un presumpte delictes d’odi. És arran d’una actuació que la

Guàrdia Civil va iniciar d’ofici i, fins ahir, Donaire desconeixia el motiu de l’acusació. Un cop dins de les dependències es va acollir al seu dret a guardar silenci. Posteriorment, segons va explicar ja un cop al carrer, va poder tenir coneixement que “en principi” l’origen de la investigació és un vídeo que va gravar el 18 d’octubre passat a l’aeroport de Girona i que va publicar a les seves xarxes socials. Donaire va denunciar en aquest enregistrament una vulneració dels drets lingüístics, després que un vigilant de se-

guretat s’encarés suposadament a ell i l’insultés per parlar en català.

“L’atestat conté mentides sobre el vídeo. Diuen que vaig insultar agents quan jo no vaig parlar de cap guàrdia civil, sinó dels agents de seguretat de l’aeroport”, especifica. A partir d’aquí, a més, li han rastrejat les xarxes socials per piulades i interaccions contra l’actuació de la policia espanyola, l’1-O. Donaire lamenta que se l’estigui perseguint per la seva vida privada i per haver-se significat políticament, ja que és el coordinador de la sec-

Donaire (a l’esquerra i en primer terme), mentre es dirigia ahir a la comandància, juntament amb la seva advocada i familiars i amics que el van acompanyar en senyal de suport ■ ACN

torial de l’ANC Mossos per la República Catalana.

“Jo no m’amago de res, si volen mirar les meves xarxes socials són públiques. A l’Estat espanyol, el que sembla que li molesta és la llibertat d’expressió. Totes les piulades les faig fora de la meva feina i com a Albert Donaire, no com a agent del cos dels Mossos. M’investiguen per odi per defensar la meva llengua i els meus drets”, destaca.

Va criticar, a més, que la Guàrdia Civil li va intentar agafar ahir les empremtes com a un detingut, quan només se l’havia citat a declarar com a investigat; i li van requisar dos mòbils “il·legalment”. La seva advocada, Sílvia Soliguer, va demanar que volia veure l’ordre judicial que ordenava el comís, però no n’hi havia. “Només hi ha una diligència de la secretària judicial, no emesa pel jutge o

jutgessa. Hi posa que s’autoritza a realitzar aquelles proves d’investigació que siguin necessàries per aclarir els fets. És molt genèric. Això no és suficient per fer el buidatge dels telèfons. Són dades personals.” Soliguer presentarà un escrit al jutjat d’Olot, on hi ha oberta la causa. Sol·licitarà la devolució dels telèfons i posarà de manifest una vulneració del dret a la intimitat i al secret de les comunicacions. ■

Programació

DIVENDRES 29 de juny de 2018

22.00 h Concert de Lilit i Dionís.
23.30 h Concert de Sense Sal.

DISSABTE 30 de juny de 2018

10.45 h Benvinguda als lutiers de la Fira Mestràlia 2018.
12.30 h Concert del grup Pepet i Marieta.
18.00 h X Trobada d’instruments.
20.15 h Actuació dels Castellers de Tortosa.
22.30h Concert de Trakalets.
23.45h Concert de Balkan Paradise Orquestra.
01.30h Concert Mano’s Rock.

DIUMENGE 1 de juliol de 2018

10.45h. Cercavila amb el grup de Grallers i Tabalers de Campredó.
11.00h. Els lutiers pugen a l’escenari:
11.00h En Pierre Jordà presentarà el flabiol.
11.20h En Joan Pellissa parlarà de la recuperació del guitarró tortosí.
11.40h Himne de Mestràlia compost per Xixo lutier i interpretat per la Banda de lutiers.
12.00h En Toni Martínez “Lo Xaparro”.
12.20h En Martí Romero Torrelles presentarà la nyckelharpa (instrument d’origen nòrdic).
12.40h Fuentes Guitars realitzarà el bateig musical d’una guitarra.
18.00 h Acte musical en suport als presos i a les preses polítiques, i a les persones exiliades.
18.30h. Musical “EL MÉS PETIT DE TOTS” de Lola Anglada.

Espectacles al carrer i tots els concerts gratuïts

#mestràlia10anys

Campredó

29, 30 juny i 1 juliol 2018
<http://mestralia.campredo.net/>

El quilòmetre zero del món casteller Valls (Alt Camp)

Diumenge, diada castellera a la plaça del Blat. La Colla Joves Xiquets de Valls i la Colla Vella Xiquets de Valls alçaran els seus castells per festa major.

Més de dos-cents actes Reus (Baix Camp)

Més de 200 actes conformen el programa de la festa major de Sant Pere, que enguany incorpora el bou al seguici festiu i posa especial èmfasi en la música.

Una revetlla nòmada i diferent Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà)

Tercer Nomad Festival, una proposta que fusiona diferents disciplines culturals en un espai a l'aire lliure, els jardins de Juli Garreta. Fins diumenge.

Xollada d'ovelles a Sort per Sant Joan

La xollada amb tisora d'aquest cap de setmana vol recordar i fer homenatge als oficis de la llana

M.J. Rodríguez
SORT

Emmarcats dins les celebracions de Sant Joan a Sort, durant tot el cap de setmana es podrà gaudir de la fira de productes artesans i de proximitat i dels actes centrals que envolten la tradició de la xolla d'ovelles i la llana. La fira tradicional vol recordar i fer homenatge als oficis de la llana. Com a colofó, demà dissabte tindrà lloc la inauguració de la piscina municipal.

Diumenge, a les 10 del matí, s'obrirà la 30a Fira de Productes Artesans. Hi haurà activitats d'animació i es podrà votar en el procés participatiu *Quin riu volem?* Al llarg del matí també se celebrarà l'11a Trobada de Col·leccionis-

A màquina o a tisora, la xollada de Sort és un dels trets característics de la festa ■ AJUNTAMENT SORT

tes de Plaques i la 29a Xollada d'Ovelles per la llibertat amb tisora i 3a a màquina. La demostració estarà amenitzada per la Banda del Peïrot i les seves cançons de xolla. Cantaires i acordions interpretaran cançons típiques d'aquesta festa que han recuperat de la memòria po-

pular. **L'ovella protagonista és la de raça xisqueta, l'autòctona del Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i l'Alta Ribagorça. Es caracteritza pel color negre del voltant dels ulls, les orelles, el musell i les potes. És una raça sòbria que sobreviu en ambients de gran duresa.**

Una dècada de la fira de lutiers Mestràlia

M.J.R.
TORTOSA

Arriba a Campredó un any més, i ja en són deu, l'aparador dels lutiers i els artesans dels instruments tradicionals. Enguany, per commemorar aquesta efemèride, Mestràlia ha preparat una cançó de la fira. Josep Bordes, cantant de

Pepet i Marieta, ha compost la cançó de Mestràlia, una peça que recull l'essència de l'esdeveniment i que es presenta avui, divendres, a les vuit del vespre, al carrer Mossèn Frederic.

La fira pròpiament dita tindrà lloc del 29 de juny a l'1 de juliol i aplegarà lutiers i constructors artesans, a més de músics, dansaires i

gent de tot arreu. El programa festiu inclou concerts, xerrades, un taller de construcció de guitarres, danses, cercaviles, castells, maridatge de cava i música. Un dels plats fort arribarà dissabte, amb la desena trobada d'instruments, en què és previst que participin més de 200 músics al carrer.

Sonoritats diverses

Barcelona (Barcelonès)

17è Festival de bandes de música catalanes. Dia 24 de juny, a l'Auditori

Al festival hi participarà la Banda de Música de la Unió Musical Jaume Balmes de Santa Bàrbara (a la imatge), conjuntament amb les corals infantils i juvenils de la població; la Banda de Música de Benissanet i una fusió especial entre la Banda de Música i l'Orquestra de la Universitat Rovira i Virgili, que interpretarà una composició especial que involucrarà sons que tenim associats a les cobles sardanistes.

L'AGENDA DE LA SETMANA

SANT JOAN

Alins (Pallars Sobirà) Dia 23. **Baixada de falles de Sant Joan.** Tel. 973 62 44 05. www.alins.ddl.net
Boí (Alta Ribagorça) Dia 23. **Baixada de falles.** Tel. 973 69 40 00. www.lleidatur.com
Casòs - el Pont de Suert (Alta Ribagorça) Dia 23. **Baixada de falles a Casòs i el Pont de Suert.** Tel. 973 69 04 02. www.turismemaltraribagorça.cat
Isil (Pallars Sobirà) Dia 23. **Baixada de falles.** Tel. 973 62 63 45. www.vallsdaneu.org
Vilaller (Alta Ribagorça) Dia 23. **Baixada de falles.** Tel. 973 69 81 59. www.ajuntamentdevilaller.cat

JORNADES

Vandellòs (Baix Camp) Dia 25. **IV Jornades marítimes.** www.vandellos-hospital.cat

FESTES MAJORS I ALTRES FESTES

Calella (Maresme) Dia 24. **29a festa de l'arrossada a Pequin.** www.calella.cat
Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat) Dia 23. **Nit de Sant Joan. Arribada de la Flama del Canigó.** www.esplugues.es
Manlleu (Osona) Dia 23. **Tradifoc.** www.manlleu.cat
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat) Dies 22-25. **Festa major.** www.olesa.cat
Prats de Lluçanès (Osona) Dies 15/06-7/07. **Festa de Sant Joan i els Elois i Tres Tombs (dia 25).** www.pratsdellucanes.cat
Premià de Dalt (Maresme) Dies 27-30. **Festa major.** www.premiadaldalt.cat
Reus (Baix Camp) Dies 24-29. **Festa major de Sant Pere.** www.reus.cat
Valls (Alt Camp) Dies 15-25. **Festa major de Sant Joan.** www.valls.cat

FESTIVALS DE MÚSICA

Alella (Maresme) Dies 1, 5, 7, 8 i 21/07. **Festival d'Estiu Alella.** www.alella.cat
Barcelona (Barcelonès) Dia 24. **Festival de Bandes de Música Catalanes.** www.auditori.com/seccions/biguesiriells
Bigues i Riells (Vallès Oriental) Dies 4, 6, 20/05, 3, 17/06 i 1/07. **III Festival Internacional de Música Clàssica.** www.biguesiriells.cat
Calaf (Anoia) Dies 29/06-1/07. **DesFOLCa't, Festival de Música.** www.desfolcat.cat
Pradell de la Teixeta (Priorat) Dies 29/06-1/07. **Festival En Veu Alta.** www.pradelldelateixeta.cat

FIRES I MOSTRES

Sort (Pallars Sobirà) Dies 23 i 24. **30a Fira de Sant Joan i 29a Xollada d'ovelles.** Tel. 973 62 00 10. www.sort.cat

DIVERSOS

Alcanar (Montsià) Dies 25/05-22/06. **Jornades Gastronòmiques del Llagostí.** www.alcanar.cat
Calella (Maresme) Dies 22/06-1/07. **Calella Film Festival.** www.calella.cat